

Drugim, podniesionym tytułem ewentualnym, zarzutem skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła prawo dokonując błędnej wykładni pojęcia przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 81 WE, a zatem, nakładając na nią grzywnę obliczoną na podstawie skonsolidowanych obrotów Groupe Gascogne, podczas gdy, zdaniem skarżącej, powinna ona była się oprzeć na skumulowanym obrocie korporacji Groupe Gascogne i Sachsę ze względu na to, że nie wyjaśniła przyczyn, dla których inne spółki należące do Groupe Gascogne powinny być zostać zaliczone do „przedsiębiorstwa” odpowiedzialnego za uznane w zaskarżonej decyzji za sprzeczne z regułami konkurencji działania Sachsę.

Trzecim, podniesionym tytułem w dalszej kolejności ewentualnym, zarzutem skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności nakładając łącznie i solidarnie na Sachsę i na Groupe Gascogne rzekomo nadmierną grzywnę, w szczególności zaniechawszy zapewnienia, że nałożona kara pozostaje w rozsądnej proporcji wobec obrotu rzeczywiście osiągniętego przez Groupe Gascogne w sektorze worków plastikowych.

Skarga wniesiona w dniu 27 stycznia 2006 r. przez CropScience i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa T-75/06)

(2006/C 96/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG (Monheim nad Renem, Niemcy), Makhteshim-Agan Holding BV (Amsterdam, Niderlandy), Teko AE (Ateny, Grecja) i Aragonesas Agro SA (Madryd, Hiszpania) [przedstawiciele: C. Mereu and K. Van Maldegem, lawyers]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2005/864/WE⁽¹⁾ z dnia 2 grudnia 2005 r. dotyczącej niewłączenia endosulfanu do załącznika I do dyrektywy Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotyczącej wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i cofnięcia zezwolenia na dopusz-

czenie do obrotu środków ochrony roślin zawierających tę substancję; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa Rady 91/414 dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin⁽²⁾ stanowi, iż Państwa Członkowskie nie zezwalają na dopuszczenie środka ochrony roślin do obrotu, jeżeli nie zostanie on umieszczony w załączniku I do powołanej dyrektywy. Skarżący będący producentami endosulfanu domagają się stwierdzenia nieważności spornej decyzji odmawiającej włączenia endosulfanu do załącznika I.

Na poparcie swojej skargi skarżące powołują zespół domniemych uchybień o charakterze proceduralnym, w szczególności fakt, że ocena zawarta w spornej decyzji opiera się na kryteriach innych niż określone w dyrektywie 91/414, jest niepełna i odwołuje się w wybiórczy sposób do danych przedłożonych przez skarżące. Ponadto skarżące powołują się na fakt, iż nowe wytyczne i kryteria oceny wprowadzone przez Komisję zostały zastosowane z mocą wsteczną po przekazaniu decyzji do wiadomości skarżących i przedstawieniu danych, oraz że Komisja odmówiła skarżącym udzielenia porady i konsultacji w związku ze zmianą kryteriów i zasad oceny.

Skarżące podnoszą dalej, iż z materialnoprawnego punktu widzenia sporna decyzja narusza art. 95 ust. 3 WE oraz art. 5 ust. 1 dyrektywy 91/414. W ich opinii Komisja uchybiła zobowiązaniu, które na niej ciąży na mocy tych przepisów, do dokonania oceny substancji czynnych w świetle obecnego stanu wiedzy naukowej i technicznej i pod kątem wymogów wymienionych w art. 5 oraz włączenia ich do załącznika I.

Następnie powołują one naruszenie szeregu zasad prawa wspólnotowego, w szczególności: zasady proporcjonalności, zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa, obowiązku dokonania wnikliwej i bezstronnej oceny, prawa do rzetelnego postępowania administracyjnego (prawo podmiotu postępowania do przedstawienia i obrony swego stanowiska), zasady ochrony wysokich standardów i niezależności badań naukowych, zasady równego traktowania, zasady *lex specialis derogat legi generali* oraz zasady *nemo auditur turpitudinem suam allegans*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 317, 3.12.2005, str. 25

⁽²⁾ Dz.U. L 230, 19.08.1991, str. 1